

ΡΩΜΑΙΟΣ ΚΑΙ ΙΟΥΛΙΕΤΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
11.01.19
ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΕΛΕΩΝ Α.Π.Θ.
ΩΡΑ 20:30

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ
ΑΛΚΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ
ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΟ
ΤΙΜΟΘΕΟΣ ΠΕΤΡΙΝ

Καλλιτεχνική Διευθύντρια

Ζωή Τσόκανου

Αν. Διοικητική Διευθύντρια

Χρυσή Γκαρίπη

**ΕΙΔΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ
ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ (Ε.Τ.Ο.Σ.) ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.**

Πρόεδρος

Ούβε Μάτσκε

Αντιπρόεδρος

Δημήτριος Χανδράκης

Μέλη

Μιχαήλ Νησιτάκης

Ελευθερία Παπαδημητρίου

Χαράλαμπος Χειμαριός

Επιμέλεια εντύπου-κείμενα

Νίκος Κυριακού

Σχεδια σμός εντύπου

Fast Forward

Εκτύπωση

ΑΡΙΑ

www.tssso.gr

Απαγορεύεται η φωτογράφιση
και η βιντεοσκόπηση
κατά τη διάρκεια της συναυλίας.

Η είσοδος στη συναυλία
επιτρέπεται σε παιδιά άνω των έξι ετών.

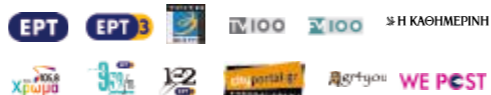
Ακούτε κάθε Τρίτη **18:00-18:30** την εκπομπή
Η Κ.Ο.Θ. ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑ
με τον **Θανάση Γωγάδη**,
από τον **9,58 fm** και το **Γ' Πρόγραμμα**

ΧΟΡΗΓΟΣ ΦΙΛΟΞΕΝΙΑΣ

THE LUXURY HOTELS
MEDITERRANEAN PALACE

THE LUXURY HOTELS
GRAND HOTEL PALACE

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΡΩΜΑΙΟΣ ΚΑΙ ΙΟΥΛΙΕΤΑ

**ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
11.01.19**
ΔΙΘΥΣΑ ΤΕΛΕΤΩΝ Α.Π.Θ.

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ
ΑΛΚΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ**

**ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΟ
ΤΙΜΟΘΕΟΣ ΠΕΤΡΙΝ**

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Άλκης Μπαλτάς (1948):

Κυπριακή Σουίτα

15'

*I. Adagio tranquillo II. Allegro moderato III. Andante dolente
IV. Vivo (συρτός) V. Andantino espressivo VI. Funebre (μυρολόι)
VII. Allegro molto con fuoco*

Έντουαρντ Έλγκαρ (1857-1934):

*Κοντσέρτο για βιολοντσέλο και ορχήστρα σε μι ελάσσονα,
έργο 85*

30'

I. Adagio II. Lento III. Adagio IV. Allegro

διάλειμμα

Σεργκέι Προκόφιεφ (1891-1953):

*Αποσπάσματα από τις σουίτες αρ.1 και 2,
από το μπαλέτο 'Ρωμαίος και Ιουλιέτα'*

37'

- I. Montagues And Capulets, α' μέρος από τη Σουίτα Νο2*
- II. Juliet The Little Girl, β' μέρος από τη Σουίτα Νο2*
- III. Folk Dance, α' μέρος από τη Σουίτα Νο1*
- IV. Romeo And Mercutio Masked, ε' μέρος από τη Σουίτα Νο1*
- V. Balcony Scene, στ' μέρος από τη Σουίτα Νο1*
- VI. Death Of Tybalt, ζ' μέρος από τη Σουίτα Νο1*
- VII. Friar Laurence, γ' μέρος από τη Σουίτα Νο2*
- VIII. Romeo And Juliet Before Parting, ε' μέρος από τη Σουίτα Νο2*
- IX. Romeo At Juliet's Tomb, ζ' μέρος από τη Σουίτα Νο2*

Άλκης Μπαλτάς (1948): Κυπριακή Σουίτα

*I. Adagio tranquillo II. Allegro moderato
III. Andante dolente IV. Vivo (συρτός) V.
Andantino espressivo VI. Funebre (μοιρο-
λό) VII. Allegro molto con fuoco*

Το έργο γράφτηκε το 1969, την εποχή που ο Άλκης Μπαλτάς ήταν ακόμη μαθητής στο Κρατικό Ωδείο. Η αρχική του μορφή ήταν για βιολί και πιάνο. Με προτροπή του δασκάλου του Σόλωνα Μιχαηλίδη, ο συνθέτης ενορχήστρωσε το έργο και η ‘Κυπριακή Σουίτα’, στην ορχηστρική της μορφή πλέον, πρωτοπαρουσιάστηκε το 1969 από την Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης, υπό τη διεύθυνση του Σόλωνα Μιχαηλίδη. Το έργο παρουσιάστηκε πολλές φορές από τον Βύρωνα Κολάση και από άλλους βιολιστές, τόσο στην Ελλάδα όσο και στην Κύπρο. Πολλοί μουσικοί ζήτησαν τη σύνθεση και σε άλλες μορφές και έτσι ακολούθησαν αρκετές μεταγραφές της ‘Κυπριακής Σουίτας’, όπως π.χ. για ορχήστρα εγχόρδων, για δύο πιάνο, για τρίο με πιάνο κ.α.

Οι μελωδίες της ‘Κυπριακής Σουίτας’ είναι παρμένες από τη συλλογή του Θεόδουλου Καλλίνικου «Κυπριακή Λαϊκή Μούσα» (Λευκωσία 1951).

Οι λαϊκές Κυπριακές μελωδίες μένουν στο έργο αναλλοίωτες και χωρίς καμία προσθήκη μοτιβικής επεξεργασίας τους, με μόνη εξαίρεση το τελευταίο μέρος του έργου. Η εναρμόνιση των μελωδιών έγινε με πρόθεση να μη προδωθεί το απλό και απέριττο ύφος της δημοτικής μουσικής. Στην ενορχήστρωση συχνές είναι οι μιμήσεις ακουσμάτων της οργανικής λαϊκής μουσικής.

Άλκης Μπαλτάς
(από τις σημειώσεις του συνθέτη)

Edward Elgar (1857-1934): Κοντσέρτο για βιολοντσέλο και ορχήστρα σε μι ελάσσονα, έργο 85

I. Adagio II. Lento III. Adagio IV. Allegro

Ο Έντουαρντ Έλγκαρ έγραψε το ‘Κοντσέρτο για βιολοντσέλο και ορχήστρα’ αμέσως μετά το τέλος του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου και η πρεμιέρα του έγινε τον Οκτώβρη του 1919 στο Queen’s Hall του Λονδίνου, με τον ίδιο το συνθέτη να διευθύνει τη Συμφωνική του Λονδίνου και σολίστ τον Felix Salmond. Θεωρείται το τελευταίο μεγάλο έργο αυτού του σπουδαίου Άγγλου συνθέτη, ενώ έχει αναγνωριστεί παγκοσμίως ως ένα από τα σημαντικότερα κοντσέρτα του είδους του.

Πρόκειται για ένα στοχαστικό έργο, γεμάτο χάρη και κομψότητα που περικλείει και τα συναισθήματα του δημιουργού του μετά το τέλος του Μεγάλου Πολέμου. Το έγραψε μάλιστα στο εξοχικό του στο Σάσσεξ, όπου μέχρι πρότινος άκουγε συνεχώς κανιβολισμούς από τα πεδία των μαχών. Επιπλέον, τον καιρό που το συνέθεσε βρισκόταν σε περίοδο ανάρρωσης ύστερα από μία δύσκολη εγχείρηση αφαίρεσης μολυσμένης αμυγδαλιάς. Δεν κυριαρχεί πάντως συναισθηματικά η κατάρθεια, αλλά η χαρά της ζωής, έστω και αν οι σχετικές συγκρούσεις και αμφιταλαντεύσεις είναι συνεχείς σε όλη τη διάρκεια του έργου. Ο Έλγκαρ σαφώς επιθυμεί να εκφράσει τη θλίψη και την απογοήτευσή του για τα δεινά του πολέμου, αλλά και το φόβο του από την πρόσφατη περιπέτεια της υγείας του αποφεύγοντας όμως να γίνει μεμφίμοιρος.

Το κοντσέρτο αποτελείται από τέσσερα μέρη, τα οποία συνδέονται κατά ζεύγη (I-II και III-IV).

Το πρώτο μέρος ξεκινά χωρίς τη συνθησμένη εισαγωγή, με μία επιθετική είσοδο του σολιστικού οργάνου, που δημιουργεί αμέσως μία σκοτεινή διάθεση. Ακολουθεί ο θρήνος για όσους χάθηκαν στον πόλεμο, με ένα μελαγχολικό θέμα που παραδίδεται διαρκώς από το σολίστα στην ορχήστρα και τούμπαλιν ξετυλίγοντας τα συναισθήματα πόνου και θλίψης, σε αντίθεση με ένα πιο ζωντανό δεύτερο θέμα, το οποίο εμφανίζεται μέσα από ένα διάλογο των εγχόρδων με τα ξύλινα. Το σόλο επιμένει αρχικά στο πρώτο θέμα, αλλά μετά από σύντομες αμφιταλαντεύσεις σχετικά με τη διάθεση που θα κυριαρχήσει στη συνέχεια, όλα εξελίσσονται αποφασιστικά με ζωηρό και εύθυμο τόνο. Το δεύτερο μέρος είναι ένα σύντομο βουκολικό ιντερλούδιο εμπνευσμένο από τις ευτυχισμένες ημέρες του παρελθόντος στην αγγλική ύπαιθρο. Η μελωδία του χαρακτηριστίστηκε από τον Έλγκαρ ως το σήμα κατατεθέν του *‘Αν ακούσετε κάποιον να σφυρίζει αυτή τη μελωδία στους λόφους του Μάλβερν, να είστε σίγουροι πως αυτός θα είμαι εγώ’*. Η φρεσκάδα του σβήνει όλη την προηγούμενη δυσθυμία. Ανοίγει με ένα γρήγορο κρεσέντο και με το σολίστα να παίζει πιτσικάτο πριν αναπτύξει το κυρίως θέμα. Μετά από μία σύντομη καντέντσα οδηγούμαστε, με μία σταδιακή επιβράδυνση του παιξίματος, σε ένα τμήμα που θυμίζει σκέρτσο και παραμένει ως το τέλος.

Το λυρικό τρίτο μέρος προχωρά σε πιο εσωτερικά μονοπάτια. Το σόλο τσέλο πρωταγωνιστεί με μία σπάνιας ομορφιάς μελωδία, που η ορχήστρα συνοδεύει διακριτικά με τα έγχορδα και μικρή συμμετοχή πνευστών. Ο Έλγκαρ ένιωθε απέραντη ευγνωμοσύνη στο γερμανικό έθνος που είχε αγκαλιάσει τα πρώτα του έργα και εδώ ξεκάθαρα απλώνει το χέρι του στον ‘εχθρό’ με συμπάθεια και για τα δικά του δεινά. Η ατμόσφαιρα του αντάτζιο αναδίδει Σού-

μαν ολούθε και αποτυπώνει πλήρως το θαυμασμό και την αγάπη του Έλγκαρ. Το φινάλε θυμίζει εμβατήριο με το σολίστα να έχει μία μικρή καντέντσα στην αρχή, αντί για το τέλος όπως συνήθιζται. Κάνοντας μία υπενθύμιση όλων των προηγούμενων θεμάτων, ο συνθέτης επιχειρεί μία θεματική σύνδεση. Η ορχήστρα γίνεται απότομη και αλαζονική αντιπροσωπεύοντας τα αναπόφευκτα δεινά ενός κόσμου χωρίς ανθρωπιά, τη στιγμή που το τσέλο προσπαθεί εναγωνίως να διατηρήσει το ανθρώπινο συναίσθημα, σε μία σύγκρουση που αρχικά δεν οδηγεί πουθενά. Ένας εκτεταμένος μονόλογος του σολιστικού οργάνου φαίνεται να οδηγεί σε συμβιβασμό, τον οποίο αρχικά η ορχήστρα αποδέχεται σιωπηρά. Το τσέλο καταλήγει σε μία συγκλονιστική κραυγή απελπισίας, που όμως η ορχήστρα δεν αφήνει αναπάντητη, οδηγώντας σε ένα μη ξεκάθαρο τελικό συμπέρασμα.

Συνολικά το έργο αποκαλύπτει τη συνθετική σοφία του Έλγκαρ, που καταφέρνει με αποπλιστική απλότητα να αναδείξει όλη την ομορφιά της μουσικής του, ενώ είναι και ένα προσωπικό σχόλιο του συνθέτη για τις δυσκολίες της ζωής και την ανάγκη να τις αντιμετωπίσουμε βγαίνοντας πιο δυνατοί από αυτή τη διαδικασία.

Sergei Prokofiev (1891-1953): Αποσπάσματα από τις σουίτες αρ.1 έργο 64bis και αρ. 2 έργο 64ter, από το μπαλέτο ‘Ρωμαί- ος και Ιουλιέτα’

Η τόλμη του Προκόφιεφ να αποδεχθεί την πρόταση να γράψει ένα μπαλέτο για ένα από τα δημοφιλέστερα αριστουργήματα της παγκόσμιας λογοτεχνίας και να δώσει ζωή στο εμβληματικό κείμενο με μόνα όπλα τη μουσική και το χορό, ανταμείφθηκε με ένα μνημειώδες έργο. Το μπαλέτο του ‘Ρωμαίος και Ιουλιέτα’ κατάφερε να εμβαθύνει στους χαρακτήρες του Σαιξπηρικού δράματος και να μεταφέρει τα συναισθήματα της ιστορίας, αποτελώντας για πολλούς το κορυφαίο έργο του είδους. Ο Προκόφιεφ συνήθιζε να επεξεργάζεται τις όπερες και τα μπαλέτα του σε συμφωνικές σουίτες, για να μπορεί να παρουσιάζει ευκολότερα τις συνθέσεις του. Συνήθως τις έγραφε αργότερα και ο κόσμος τις απολάμβανε ως υπενθύμιση μίας παράστασης που είχε αγαπήσει στο παρελθόν. Στην περίπτωση όμως αυτή οι ρόλοι αντιστράφηκαν, αφού το έργο άργησε να γίνει αποδεκτό κι έτσι ο συνθέτης παρουσίαζε μόνο τις 3 σουίτες που είχε γράψει από το μελωδικό υλικό του πρωτοτύπου. Ο κόσμος τις αγάπησε τόσο πολύ, ώστε ανάγκασε κυριολεκτικά τους παραγωγούς να ανεβάσουν το 1940 και στη Ρωσία το έργο (μπαλέτα Κίρον, χορογραφία Leonid Lavrovsky), δυο χρόνια μετά την πρεμιέρα του στο Μπρνο.

Στις σουίτες αυτές, ο Προκόφιεφ δεν ακολουθεί αυστηρά την εξέλιξη του έργου, αλλά συναρμολογεί κεντρικά σημεία της υπόθεσης, σαν ένα είδος μουσικής περίληψης. Η πρώτη σουίτα βασίζεται σε διάφορες σκηνές, ενώ η δεύτερη αποτελεί μία αναλυτική προσωπογραφία των πρώτων της ιστορίας. Αργότερα ο Προκόφιεφ

έγραψε και μία τρίτη σουίτα επικεντρώνοντας στο πρόσωπο της πρωταγωνίστριας.

I. Μοντέγοι και Καπουλέτοι, α΄ μέρος από τη Σουίτα Νο2

Η δεύτερη από τις σουίτες ξεκινά με μία υπόμνηση της κόντρας των δύο οικογενειών, με ειδική αναφορά στην αλαζονεία τους. Μέσα από έντονες διαφωνίες εκφράζεται το χάσμα μεταξύ τους. Ο ‘Χορός των Ιπποτών’ είναι ένα ένα μεγαλοπρεπές και δυναμικό εμβατήριο που προβάλλει τη δύναμη των Καπουλέτων και έρχεται σε αντίθεση με το ντελικάτο θέμα των ξύλινων πνευστών που περιγράφει την Ιουλιέτα.

II. Η Νεαρή Ιουλιέτα, β΄ μέρος από τη Σουίτα Νο2

Η αέρινη είσοδος της Ιουλιέτας διακόπτει την ένταση. Η νεαρή πρωταγωνίστρια περιγράφεται λαμπερή, ζωηρή αλλά και αθώα, με μία νύξη από το κλαρινέτο για μία τάση εσωστρέφειας και συναισθηματική ωριμότητα που έρχεται σε αντίθεση με την εξωτερική της εικόνα και την ηλικία της. Μια αργή, ευαίσθητη coda κάνει μία πρώτη αναφορά στο σκοτεινό μέλλον της κοπέλας.

III. Λαϊκός Χορός, α΄ μέρος από τη Σουίτα Νο1

Η πρώτη σουίτα αρχίζει με το Χορό των Μεταμφιεσμένων που λαμβάνει χώρα στο παλάτι των Καπουλέτων. Η μουσική του Προκόφιεφ είναι γιορτινή και χαρούμενη, με στιγμές έκστασης, αποτυπώνοντας το γενικότερο κλίμα ανεμελιάς. Η πλούσια ενορχήστρωση και οι γρήγοροι ρυθμοί προσφέρουν ένα αναζωογονητικό αποτέλεσμα.

IV. Ο Ρωμαίος και ο Μερκούτιος με Μάσκες, ε' μέρος από τη Σουίτα Νο1

Η ταραχή επανέρχεται με την απρόσκλητη είσοδο των Μοντέγων στο χορό των Καπουλέτων. Η έντονη ρυθμική εισαγωγή των κρουστών αναδεικνύει την τεταμένη ατμόσφαιρα και ενισχύει το αίσθημα κινδύνου. Παράλληλα εναλλάσσονται διάφορες χορευτικές μελωδίες, που αποτυπώνουν τη γενικότερη ατμόσφαιρα κεντρικού τριγύρω, αφού κανείς δεν γνωρίζει τι κρύβουν οι μάσκες των Μοντέγων.

V. Η Σκηνή του Μπαλκονιού, στ' μέρος από τη Σουίτα Νο1

Η περίφημη σκηνή του μπαλκονιού περιγράφεται με τρόπο εκπληκτικό από το συνθέτη, που μεταφέρει τη μαγευτική ατμόσφαιρα της νύχτας με τους ήχους της άρπας και το ξέχειλο πάθος των δύο νέων μέσα από το διάσημο *Θέμα της Αγάπης*, το οποίο εισάγουν τα βιολιά, ενώ στη συνέχεια συνοδεύεται και με άλλες όμορφες μελωδίες.

VI. Ο Θάνατος του Τυβάλδου, ζ' μέρος από τη Σουίτα Νο1

Η ένταση επανέρχεται με τις μονομαχίες που καταλήγουν στο θάνατο των Τυβάλδου και Μερκούτιου. Ο Τυβάλδος σκοτώνει αρχικά τον Μερκούτιο, όμως ο Ρωμαίος εκδικείται. Η μονομαχία τους περιγράφεται παραστατικά από τον Προκόφιεφ, σε μία από τις πιο δραματικές στιγμές της μουσικής του.

VII. Ο Μοναχός Λαυρέντιος, γ' μέρος από τη Σουίτα Νο2

Ο Μοναχός Λαυρέντιος παρουσιάζεται μέσα από μια ήρεμη μελωδία των βιολοντσέλων, που θυμίζει χορικό. Τονίζεται η ευγενική του φυσιογνωμία και η συμπαιθτική του προσωπικότητα που ενισχύει το ρομαντισμό των δύο νέων. Μία αχτίδα αισιοδοξίας αχνοφαίνεται στον ορίζοντα, έστω και προσωρινά, όμως τελικά δίνει τη θέση της στην αβεβαιότητα.

VIII. Ο Ρωμαίος και η Ιουλιέτα πριν τον Αποχωρισμό, ε' μέρος από τη Σουίτα Νο2

Το μέρος 'Ρωμαίος και Ιουλιέτα πριν τον αποχωρισμό' ξεκινά με ένα μελαγχολικό σόλο του φλάουτου που συμβολίζει την Ιουλιέτα. Τα βιολιά παίζουν το *Θέμα της Αγάπης* και ακολουθεί μια κλιμάκωση που αποτυπώνει τα φλογερά αισθήματα των δύο νέων, αλλά καταλήγει σε ένα μυστήριο, προμηνύοντας ουσιαστικά τη σκηνή του τάφου.

IX. Ο Ρωμαίος στον Τάφο της Ιουλιέτας, ζ' μέρος από τη Σουίτα Νο2

Το τελευταίο μέρος της δεύτερης σουίτας 'Ο Ρωμαίος στον Τάφο της Ιουλιέτας' ξεκινά με ένα μακρύ και αγωνιώδες θέμα, που καταλήγει αργά και βασιανιστικά στην απελπισία του Ρωμαίου, όταν καταρρέει θεωρώντας την Ιουλιέτα νεκρή και αποφασίζει να την ακολουθήσει στον τάφο. Ο Προκόφιεφ περιγράφει γλαφυρά τον πόνο του νεαρού με το καθηλωτικό νεκρώσιμο εμβρατήριο που οδηγεί στην αυτοκτονία του Ρωμαίου. Μία σύντομη υπενθύμιση του θέματος της αγάπης καταλήγει σε μία σιωπηρή παραίτηση.

Νίκος Κυριακού

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ ΑΛΚΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ

Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη.

Σπούδασε βιολί με τον Σταύρο Παπαναστασίου και ανώτερα θεωρητικά με τον Σόλωνα Μιχαηλίδη στο Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης.

Το 1974 πήρε το πτυχίο Νομικής του Α.Π.Θ.

Συνέχισε τις μουσικές του σπουδές στη Hochschule der Künste του Βερολίνου, από όπου πήρε το δίπλωμα σύνθεσης και διεύθυνσης ορχήστρας.

- Από το 1983 έως το 1992 ήταν Καλλιτεχνικός Διευθυντής της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης.
- Από το 1994 έως το 1997 είχε τη θέση του Καλλιτεχνικού Διευθυντή της Εθνικής Λυρικής Σκηνής
- Κατά την περίοδο 1997-1999 ανέλαβε την Καλλιτεχνική Διεύθυνση των Μουσικών Συνόλων της ΕΡΤ.
- Από το 2004 έως το 2008 ο Δήμος Κέρκυρας του ανέθεσε την καλλιτεχνική διεύθυνση της Συμφωνικής Ορχήστρας του Δήμου Κερκυραίων
- 2011- 2017 Καλλιτεχνικός Διευθυντής της Συμφωνικής Ορχήστρας Κύπρου
- Από τον Μάιο του 2010 είναι ο Αρχιμουσικός της Συμφωνικής Ορχήστρας της Φιλαρμονικής Εταιρείας Κέρκυρας.

Έχει την καλλιτεχνική ευθύνη του Φεστιβάλ Πάτμου «Η Θεία Αποκάλυψη της Μουσικής» από το 2001 μέχρι σήμερα.

Είναι, επίσης, διευθυντής του Ωδείου «Μουσικό Κολλέγιο» στη Θεσσαλονίκη.

Από το 1992 μέχρι το 2011 δίδαξε στο Α.Π.Θ τα μαθήματα ενορχήστρωσης και διεύθυνσης ορχήστρας. Από το 1999 έως το 2013 ήταν διευθυντής του Ελληνικού Ωδείου Αθηνών.

Ο Άλκης Μπαλτάς είναι μέλος της Ένωσης Ελλήνων Μουσουργών.

Πολλά έργα του (μουσική δωματίου, χορωδιακά, για ορχήστρα, όπερα, κλπ.) έχουν επανειλημμένα εκτελεστεί τόσο στην Ελλάδα όσο και στο εξωτερικό. Συνθέσεις του έχουν διακριθεί σε ελληνικούς καθώς και σε διεθνείς διαγωνισμούς (Ιταλία, Ισπανία). Έργα του («Μουσικές Στιγμές», «Μικρά Τραγούδια του Έρωτα», «Ελληνικοί Διάλογοι», «Τα τραγούδια του κοσμοκαλόγερου» «Ντιβερτιμέντο για ορχήστρα και Συμφωνικό Ρέκβιεμ», «Έργα για ορχήστρα εγχόρδων» έχουν κυκλοφορήσει σε cd's.

Ως μαέστρος έχει διευθύνει όλες τις ελληνικές ορχήστρες και έχει δώσει πολλές συναυλίες σε χώρες του εξωτερικού (Ιταλία, Γαλλία, Ισπανία, Βέλγιο, Τσεχοσλοβακία, Σουηδία, Αυστρία, Γερμανία, Γιουγκοσλαβία, Βουλγαρία, Ρουμανία, Κύπρος, Σοβιετική Ένωση, Τουρκία, ΗΠΑ, Αργεντινή, Κατάρ, Αυστραλία, Αγγλία, Κατάρ κ.α.).

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΟ ΤΙΜΟΘΕΟΣ ΠΕΤΡΙΝ

Γεννημένος στη Θεσσαλονίκη το 1994 σε οικογένεια μουσικών, ο Τιμόθεος Πέτριν θεωρείται ένας από τους κορυφαίους νέους Έλληνες βιολοντσελίστες της εποχής μας.

Έλαβε διεθνή αναγνώριση μετά την κατάκτηση του τέταρτου βραβείου στον κορυφαίο διεθνή διαγωνισμό International Paulo Cello Competition (2018) της Φινλανδίας όπου και επιδοκιμάστηκε από τον τύπο για τον «παθιασμένο σολιστικό χαρακτήρα» την «παλλόμενη τραγουδιστή φωνή» και την «ενδιαφέρουσα αυθεντική προσωπικότητά του» {εφημερίδα, Helsingin Sanomat}. Επιπλέον διακρίσεις του αποτελούν το 1ο βραβείο στον διεθνή διαγωνισμό Astral Artists Competition 2015 (Φιλαδέλφεια, ΗΠΑ) και τα 1α βραβεία στους πανελλήνιους διαγωνισμούς Νέοι Καλλιτέχνες 2012, ΤΕΧΝΗ 2010, Φίλωνας 2008, Σύλλογος Αποφοίτων Ωδείων Θεσσαλονίκης 2007. Το 2016 έκανε το σολιστικό ντεμπούτο του στις Η.Π.Α με την Kansas City Symphony Orchestra, υπό τη διεύθυνση του Robert Spano. Επίσης εμφανίστηκε ως σολίστ με την Helsinki Philharmonic Orchestra, υπό τη διεύθυνση της Susanna Mälkki όπου και ερμήνευσε το σπανίως εκτελεσμένο πλέον 2ο Κοντσέρτο του Σοστακόβιτς. Επίσης σημαντικές σολιστικές συνεργασίες αποτελούν ερμηνείες με τη Lahti Symphony Orchestra, Tapiola Sinfonietta, Κρατική Ορχήστρα Αθηνών, Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης, Ελληνο-τουρκική Ορχήστρα Νέων, Ορχήστρα των Χρωμάτων.

Το 2017 και 2018 ο κ. Πέτριν ονομάστηκε Artist in Residence στο Performance Today Radio Program των American Public Media, το πιο αναγνωρισμένο ραδιοφωνικό πρόγραμμα κλασικής μουσικής στις Η.Π.Α.. Πολλές από τις ραδιοφωνικές ηχογραφήσεις του μεταδόθηκαν με μεγάλη επιτυχία το 2017 και 2018.

Ο Τιμόθεος Πέτριν συχνά εμφανίζεται σε διεθνή φεστιβάλ μουσικής όπως το Marlboro Music Festival, Ravinia Steans Music Institute, ChamberFest Cleveland, Chamber Music Society of Fort Worth, Jupiter Chamber Players, Moritzburg Festival, Lake Como Piano Summer School και Φεστιβάλ Δημήτρια. Ως μέρος της οργάνωσης Curtis On Tour, έχει εμφανιστεί ως σολίστ και μέλος συνόλων μουσικής δωματίου σε συναυλίες στο Χονγκ Κονγκ, Νότιο Κορέα, Ταϊβάν, Γερμανία και Ελλάδα. Την άνοιξη του 2018 μαζί με το ραδιοφωνικό σταθμό Performance Today έδωσε ρεσιτάλ στο Παρίσι, στη Ρουέν και σε πολλές άλλες πό-

λεις της Νορμανδίας.

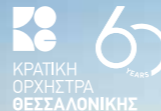
Το 2016, υπό τη διοργάνωση και υποστήριξη της μη-κερδοσκοπικής οργάνωσης «Podari.Life» και με τη διεθνή αναγνώριση Ρωσίδα ηθοποιού Chulpan Khamatova, εμφανίστηκε σε συναυλίες μουσικής δωματίου και ποίησης με στόχο τη συλλογή πόρων για τη βοήθεια παιδιών υπό την ασθένεια αιματολογικών και ογκολογικών νόσων.

Ο Τιμόθεος Πέτριν ξεκίνησε μαθήματα πιάνου όντας έξι χρόνων με την μητέρα του, Ειρήνη Γαβριλίδου, και μαθήματα τσέλου με τον Ντμίτρι Γκουντίμοβ. Σύντομα ξεκίνησε τις σπουδές του στο Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης από όπου και αποφοίτησε από τη τάξη του Δημήτρη Πάτρα με Δίπλωμα και 1ο βραβείο το 2012.

Την ίδια χρονιά ξεκίνησε τις μεταπτυχιακές του σπουδές στη παγκόσμια διάσημη σχολή Curtis Institute of Music (Φιλαδέλφεια, ΗΠΑ) όπου μόνο το 4% των υποψηφίων καταφέρνει να εισαχθεί, κάνοντάς την μία από τις πιο επιλεκτικές σχολές ανώτατης εκπαίδευσης του κόσμου. Αποφοίτησε το 2017 από τις τάξεις των Peter Wiley και Peter Brey με Bachelor of Music degree.

Σήμερα σπουδάζει στο New England Conservatory of Music της Βοστώνης στη τάξη του Laurence Lesser όπου και είναι υποψήφιος κατακτήσης του Master of Music degree.

Επίσης έχει πάρει μαθήματα από τους: Λεωνίδα Καβάκο, Franz Helmerson, Gary Hoffman, Paul Katz, Colin Carr, Maria Kliegel. Ο κύριος Πέτριν είναι υπότροφος του ιδρύματος Ωνάση.

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης είναι ένας από τους σημαντικότερους πολιτιστικούς φορείς της χώρας, με έντονη καλλιτεχνική δραστηριότητα και πλούσιο κοινωνικό και εκπαιδευτικό έργο, από την ίδρυσή της, το 1959, έως και σήμερα.

Πολλές σημαντικές προσωπικότητες της ελληνικής μουσικής έχουν αναλάβει την καλλιτεχνική της διεύθυνση, με πρώτο τον ιδρυτή της Σόλωνα Μιχαηλίδη και στη συνέχεια τους Γιώργο Θυμή, Άλκη Μπαλτά, Κάρολο Τρικολίδη, Κοσμά Γαλιλαία, Κωνσταντίνο Πατσαλίδη, Λεωνίδα Καβάκο, Μίκη Μιχαηλίδη, Μύρωνα Μιχαηλίδη, Αλέξανδρο Μυράτ και Γεώργιο Βράνο. Σημερινή διευθύντρια της Κ.Ο.Θ., η πρώτη γυναίκα στη σχετική θέση, είναι η αρχιμουσικός Ζωή Τσόκανου, ενώ το καλλιτεχνικό δυναμικό της ανέρχεται σε εκατόν δέκα μουσικούς.

Το ρεπερτόριο της ορχήστρας καλύπτει το σύνολο των μουσικών εξελίξεων, από τη μουσική μπαρόκ ως και τις πρωτοποριακές συνθέσεις του 21ου αιώνα, ενώ το φάσμα των δραστηριοτήτων της περιλαμβάνει και ένα ευρύτερο πλαίσιο μουσικών ειδών, όπως παραστάσεις όπερας και μπαλέτου, συνοδεία βωβού κινηματογράφου και συναυλίες συμφωνικού ροκ.

Ιδιαίτερη βαρύτητα δίνεται από την Κ.Ο.Θ. στον εκπαιδευτικό της χαρακτήρα, όπου αναπτύσσει ποικίλες δράσεις για παιδιά κάθε ηλικίας, ενώ υποδέχεται κάθε χρόνο μεγάλο αριθμό φοιτητών και μαθητών δωρεάν στις συναυλίες της.

Στο πλαίσιο του κοινωνικού της ρόλου η ορχήστρα πραγματοποιεί συχνά ανοιχτές συναυλίες για το κοινό και εκδηλώσεις για την ενίσχυση κοινωφελών ιδρυμάτων, ενώ επισκέπτεται συστηματικά νοσοκομεία, ιδρύματα, ορφανοτροφεία, φυλακές, κέντρα απεξάρτησης κτλ.

Η Κ.Ο.Θ. βοηθά ουσιαστικά τους νέους Έλληνες μουσικούς, μέσω διαγωνισμών για νέους καλλιτέχνες ή εργαστηρίων που πραγματοποιούνται σε μουσικά σχολεία, ενώ προωθεί συστηματικά τη σύγχρονη ελληνική μουσική δημιουργία με πολλές πρώτες εκτελέσεις έργων Ελλήνων συνθετών.

Η έντονη δισκογραφική της δραστηριότητα περιλαμβάνει ηχογραφήσεις με διεθνούς κύρους δισκογραφικές εταιρείες, όπως η NAXOS, η BIS, η MINOS EMI και η FEELGOOD RECORDS, που έχουν βραβευθεί σε Ελλάδα και εξωτερικό και αποσπούν διθυραμβικές κριτικές σε όλο τον κόσμο.

Στον κατάλογο των Ελλήνων και ξένων αρχιμουσικών και σολίστ που έχουν συμπράξει με την Κ.Ο.Θ. συμπεριλαμβάνεται ένας μεγάλος αριθμός διάσημων καλλιτεχνών διεθνούς ακτινοβολίας, όπως L. Pavarotti, P. Domingo, J. Carreras, A. Khatchaturian, S. Accardo, A. Ciccolini, J. Anderson, V. Ashkenazy, P. Badura-Skoda, N. Gutman, M. Rostropovich, M. Maisky, Y. Talmi, G. Shaham, M. Nyman, I. Gillan, Οδ. Δημητριάδης, Λ. Καβάκος, Δ. Σγούρος, Κ. Κατσαρής, Ε. Καρανδρού, Θ. Μικρούτσικος κ.ά.

Πέρα από τη συστηματική παρουσία της στη Θεσσαλονίκη, η Κ.Ο.Θ. επισκέπτεται συχνά πόλεις της Βόρειας Ελλάδας, ενώ έχει εμφανιστεί σε όλο σχεδόν τον ελλαδικό χώρο. Η διεθνής της παρουσία περιλαμβάνει εμφανίσεις της σε Βαλένθια, Πεκίνο, Πράγα, Φλωρεντία, Πιστοία, Βερολίνο, Στρασβούργο, Κλερμόν Φεράν και Μόναχο.

ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Α' ΒΙΟΛΙΑ

Εξάρχοντες
Σίμος Παπάνας
Αντώνης Σουσάμογλου
Κορυφαίοι Α'
Γιώργος Πετρόπουλος
Θοδωρής Πατσαλίδης
Tutti
Ευάγγελος Παπαδημήτρης
Εύη Δελφίνοπούλου
Άκης Αρχοντής
Γιώργος Κανδυλίδης
Γκρέτα Παπά
Μαρία Σπανού
Ευτυχία Ταλακούδη
Χριστίνα Λαζαρίδου
Γιώργος Γαρυφαλλάς
Έκτορας Λάππας
Στράτος Κακάμπουρας
Κωνσταντίνος Καμπάντας
Κωνσταντίνος Παυλάκος

Β' ΒΙΟΛΙΑ

Κορυφαίοι Α'
Ανθούλα Τζίμα
Ανδρέας Παπανικολάου
Κορυφαίοι Β'
Αλκέτας Τζιαφέρης
Ντέιβιντ-Αλεξάντερ Μπόγκοραντ
Tutti
Μίμης Τοπσιδής
Θανάσης Θεοδωρίδης
Δέσποινα Παπαστεργίου
Isabelle Both
Ευαγγελία Κουζώφ
Πόπη Μυλαράκη
Ελευθέριος Αδαμόπουλος
Μαρία Εκλεκτού
Γιώργος Κουγιουμτζόγλου
Μιγκέλ Μιχαηλίδης
Ίγκορ Σελαμαζίδης
Ίγνα Συμονίδου
Αναστασία Μισυρλή
Νίκος Τσανακάς
Ιρέν Τοπούρια

ΒΙΟΛΕΣ

Κορυφαίοι Α'
Νεοκλής Νικολαΐδης
Χαρά Σειρά
Κορυφαίοι Β'
Αντώνης Πορίνης
Αλεξάνδρα Βόλτσι
Tutti
Φελίτσια Ποπίκα
Ειρήνη Παραλίκα
Χρήστος Βλάχος
Κατερίνα Μπτροπούλου
Βιολέτα Θεοδωρίδου
Δημήτρης Δελφινόπουλος
Ρόζα Τερζιάν
Δημοσθένης Φωτιάδης
Πάυλος Μεταξάς
Αθανάσιος Σουργκούνης

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΑ

Κορυφαίοι Α'
Απόστολος Χανδράκης
Ντμίτρι Γκουντίμοβ
Βασίλης Σαΐτης
Κορυφαίοι Β'
Λίλα Μανώλα
Tutti
Βίκτωρ Δάβαρης
Δημήτρης Πολυζωίδης
Γιάννης Στέφος
Χρήστος Γρίμπας
Μαρία Ανισέγκου
Δημήτρης Αλεξάνδρου
Ιωάννα Κανάτσου
Ζόραν Στέπιτς

ΚΟΝΤΡΑΜΠΑΣΑ

Κορυφαίοι Α'
Χαράλαμπος Χειμαριός
Κορυφαίοι Β'
Γιάννης Χατζής
Ηρακλής Σουμειλίδης
Tutti
Ελένη Μπουλασίκη
Ειρήνη Παντελίδου
Μιχάλης Σαπουντζής
Γιώργος Πολυχρονιάδης
Μπάρτος-Ματέους Μπουκόβιαν

ΦΛΑΟΥΤΑ

Κορυφαίοι Α'
Νικόλαος Δημόπουλος
Όθωνας Γκόγκας
Κορυφαίοι Β'
Γιάννης Ανισέγκος
Μάλαμα Χατζή
Tutti
Νίκος Κουκιάς

ΟΜΠΟΕ

Κορυφαίοι Α'
Δημήτρης Καλαξίδης
Δημήτρης Κίτσος
Κορυφαίοι Β'
Γιάννης Τσόγιας-Ραζάκοβ
Παναγιώτης Κουγιουμτζόγλου

ΚΛΑΡΙΝΕΤΑ

Κορυφαίοι Α'
Κοσμάς Παπαδόπουλος
Χρήστος Γραονίδης
Κορυφαίοι Β'
Αλέξανδρος Σταυρίδης
Αλέξανδρος Μιχαηλίδης
Tutti
Βασίλης Καρατζίβας

ΦΑΓΚΟΤΑ

Κορυφαίοι Α'
Γιώργος Πολίτης
Κωνσταντίνος Βαβάλας
Κορυφαίοι Β'
Μαρία Πουλιούδη
Tutti
Μαλίνα Ηλιοπούλου

ΚΟΡΝΑ

Κορυφαίοι Α'
Τραϊανός Ελευθεριάδης
Τραϊανός Παπαδόπουλος
Κορυφαίοι Β'
Βασίλης Βραδέλης
Παντελής Φειζός
Tutti
Δημήτρης Δεσποτόπουλος
Ελευθέριος Γκρούνης

ΤΡΟΜΠΕΤΕΣ

Κορυφαίοι Α'
Γρηγόρης Νέτσικας
Κορυφαίοι Β'
Γιώργος Λασκαριδής
Tutti
Δημήτρης Κουρατζίνος

ΤΡΟΜΠΟΝΙΑ

Κορυφαίοι Α'
Φιλήμων Στεφανίδης
Αθανάσιος Ντώνες
Κορυφαίοι Β'
Φώτης Δράκος
Γιώργος Κόκκορας
Tutti
Ευάγγελος Μπαλάς

ΤΟΥΜΠΑ

Κορυφαίοι Β'
Πάυλος Γεωργιάδης

ΤΥΜΠΑΝΑ

Κορυφαίοι Α'
Δημήτρης Βίττης
Βλαντιμίρ Αφανάσιεβ

ΚΡΟΥΣΤΑ

Tutti
Ελευθέριος Αγγουριδάκης
Ντέλια Μιχαηλίδου

ΑΡΠΑ

Κορυφαίοι Α'
Κατερίνα Γίμα

ΠΙΑΝΟ

Κορυφαίοι Α'
Μαριλένα Λιακοπούλου

Έφορος Κ.Ο.Θ.

Απόστολος Χανδράκης

Αναπληρωτής Έφορος Κ.Ο.Θ.

Δημοσθένης Φωτιάδης

Η ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
Ζωή Τσόκανου
artisticdirector@tsso.gr

ΑΝ. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
Χρυσή Γκαρίπη
admin@tsso.gr
2310257900 (εσωτ.812)

ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΔΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
Μίνα Παπακωνσταντίνου
mina@tsso.gr
2310257900 (εσωτ.840)

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ
Φίλιππος Χατζησίμου
philh@tsso.gr
2310257900 (εσωτ.810)

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΠΡΟΒΟΛΗΣ & ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ
Νίκος Κυριακού
info@tsso.gr
2310257900 (εσωτ.801)

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
Μαρία Νιμπή
maria@tsso.gr
2310257900 (εσωτ.800)

Όλγα Αϊλαρούδη
olga@tsso.gr
2310257900 (εσωτ.813)

ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟ
Μανώλης Αδάμος
economics@tsso.gr
2310589159

Έφη Τερζή
accounting@tsso.gr
2310589157

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ - ΑΡΧΕΙΟ
Θεοδώρα Καραμανίδου
library@tsso.gr
2310589156

ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ
Δήμητρα Ασλάνογλου
schools@tsso.gr
2310257900 (εσωτ.811)

ΤΑΜΙΑΣ ΠΩΛΗΣΗΣ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ
Έλενα Παράσχου
boxoffice@tsso.gr
2310257900 (εσωτ.802)
2310236990

ΦΡΟΝΤΙΣΤΕΣ

Πέτρος Γιάντσης
Γιώργος Νιμπής
2310257900 (εσωτ.803)

ΚΛΗΤΗΡΑΣ

Νικηφόρος Κάκογλου
nikiforos@tsso.gr
2310257900 (εσωτ.823)

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Γραφεία Διοίκησης και Αίθουσα Συναυλιών
«Σόλων Μιχαηλίδης»
Λεωφόρος Νίκης 73, 54622 Θεσσαλονίκη
Τ. 2310 257900, Φ. 2310 252035, E-mail: info@tsso.gr
Ε.Τ.Ο.Σ. της Κ.Ο.Θ.
Κτίριο Μονής Λαζαριστών
Κολοκοτρώνη 21, 56430 Σταυρούπολη
Τ. 2310 589156-9, Φ. 2310 604854
Προώληση εισιτηρίων:
Εκδοτήριο ΚΟΘ, Λ. Νίκης 73
Τ. 2310 236990
& από το www.tsso.gr

FEEL

UNIQUE

THE
LUXURY
HOTELS

MEDITERRANEAN
PALACE

GRAND HOTEL
PALACE

Επίσημοι Χορηγοί
Φιλοξενίας

MEDITERRANEAN PALACE / 3, Salaminos & Karatassou str. 54626 Thessaloniki
t. +30 2311 240400, med@theluxuryhotels.gr
GRAND HOTEL PALACE / 305, Monastiriou str. 54628 Thessaloniki
t. +30 2310 549000, grand@theluxuryhotels.gr

www.theluxuryhotels.gr